

Întrebarea preliminară

Dispoziția articolului 6 alineatul (3) a treia liniuță a treia ipoteză din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că nu există un drept de retractare în cazul contractelor încheiate la distanță având ca obiect furnizarea energiei electrice și a gazului prin intermediul unei rețele?

(¹) JO L 144, p. 19, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 160.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 24 aprilie 2009 — Ronald Seunig/Maria Hölzel

(Cauza C-147/09)

(2009/C 153/50)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ronald Seunig

Pârâtă: Maria Hölzel

Întrebările preliminare

1) a) Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I”) se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, și atunci când serviciile sunt prestate potrivit contractului în mai multe state membre?

În caz de răspuns afirmativ la această întrebare:

b) dispoziția citată anterior trebuie interpretată în sensul că locul de executare al obligației caracteristice trebuie determinat în funcție de locul unde se găsește centrul de activități (apreciat în funcție de timpul petrecut în acest loc și în funcție de importanța activității în cauză) al prestatarului de servicii?

c) dacă nu se poate constata existența unui astfel de centru de activități, dispoziția citată anterior trebuie interpretată în sensul că acțiunea privind ansamblul cererilor întemeiate pe contract poate fi exercitată, la alegerea solicitantului, în fiecare loc de executare a prestației situate în interiorul Comunității?

2) În caz de răspuns negativ la prima întrebare:

Articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul Bruxelles I se aplică, în cazul unui contract de prestări de servicii, și atunci când serviciile sunt prestate potrivit contractului în mai multe state membre?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74

Recurs introdus la 27 aprilie 2009 de Iride SpA și Iride Energia SpA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 11 februarie 2009 în cauza T-25/07, Iride SpA, Iride Energia SpA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Iride SpA, Iride Energia SpA (reprezentanți: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi, avvocati)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurențelor

— Anularea hotărârii;

— admiterea concluziilor deja formulate în cadrul acțiunii în primă instanță sau, în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața ambelor instanțe.

Motivele și principalele argumente

Recurențele invocă două motive de anulare în susținerea pretențiilor lor.

Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea și în aplicarea articolului 253 CE în ceea ce privește lipsa de motivare a hotărârii atacate. Astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că, în ceea ce privește întrunirea în speță a condițiilor prevăzute la articolul 87 alineatul (1) CE, sunt suficiente pentru a se considera îndeplinită obligația de motivare prevăzută la articolul 253 CE: i) simpla afirmație potrivit căreia Comisia declară că a constatat că măsura în cauză trebuie considerată ajutor de stat; ii) posibilitatea de a utiliza decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigare și o decizie anterioară și distinctă a Comisiei pentru a motiva *per relationem* actul atacat.

Cel de al doilea motiv se întemeiază pe denaturarea motivelor de introducere a acțiunii și pe o eroare de drept săvârșită de Tribunal în aprecierea semnificației jurisprudenței Deggendorf în vederea soluționării prezentei cauze. În special, Tribunalul:

i) a denaturat motivele de introducere a acțiunii prezentate în primă instanță de recurente prin faptul că a invocat o pretinsă denaturare de către acestea a procedurii de control în materie de ajutoare de stat fără a preciza însă în ce constă efectiv o asemenea denaturare;

ii) nu a menționat eroarea săvârșită de Comisie în aprecierea semnificației Hotărârii Deggendorf în ceea ce privește prezenta cauză, constând în nerealizarea unei analize concrete și specifice a efectului de denaturare a concurenței și a schimburilor comunitare care decurge din cumularea noului ajutor cu ajutorul anterior nerestituit;